

Meghalt a király, az udvari bolondot meg nyugdíjazták

(Hargitai Antal kurátor úr temetésének első évfordulójára.)

Azt hiszem, hogy senki sem vitathatja Hargitai Antal kurátor úr volt a Puskás Tivadar nevét viselő, újra Távközlési Technikum megújításának királya. Sajnos az sem vitathatja senki, hogy nélküle a Gyáli úti almamáter a szellemi és fizikai értelmében is már a PKI, a Javítóüzem és végül a Bolyai Katonai Műszaki Főiskola sorsára jutott volna. Utóbbi a gyalázatnak azt a szintjét éret el, hogy már a címe sem létezik: Először megszüntették, aztán lerombolták, majd végül az utcája nevét is Albert Flóriánra változtatták.

Jó! A hatalom korlátja csak az önmérséklés... A Gyáli út eleje, 1-től 16-ig az ő királyukról Albert Flóriánról lett elnevezve, melyért valószínű Ő lenne a legmérgezőbb. A következő háztömbben a Gyáli úton, vagyis 18-tól 22-ig azonban Hargitai Tónibácsi a mi királyunk. Állítom én, az Ő csörgősipka nélküli udvari bolondja, akit persze megtevesztésül, de csak a „kóbor apácák” megtevesztése céljából igazgatónak becéztek. Egy progresszív monarchia *(és a Magyar Posta, valamint az utód szervezetek közül a MATÁV pedig jó monarchia volt)*, nem létezhet elkötelezett személyiségek nélkül! A „Pápa” (dPT) 1994. július 1-jén, egy „megyés püspökkel” (SL) felkenette a királyt és megindul a „Gyáli úti monarchia” felvirágzása.

Legalább is, én az udvari bolond *(és még néhányan)* így éltük meg az elkövetkező 16 év 2 hónapot. Természetesen voltak, és mindig lesznek, akik ezt a korszakot másképpen interpellálták akkor is, és fogják pusmogva hirdetni ezután is. Az is természetes, hiszen nehéz elfogadni, hogy a Tóni bácsi által támogatott *(és 1994-ben nebraszkai Lincoln Egyetem mintájára bevezetett)* jövedelem politika egészen 2013. szeptember 1-jéig, az „Új Pedagógus Életpálya” Gyáli útra erőltetéséig sokaknak jobb volt. Jobb volt azoknak, akik a gróf Klebelsberg Kunó nevével fémjelzett teljesítmény orientált, progressziót valósították meg napi munkájukban, a Klebelsberg Intézményfenntartó Központ egalista parancsuralmával szemben. *(Ma már mindenki számára világos kell, hogy legyen gróf Klebelsberg Kunó, nem azonos a Nádor utca 32-ben székelő Központ névadójával.)*

2013. december 8-án, 87 éves korában meghalt a király, és egy hét múlva nyugdíjba vonult az udvari bolond is. De ne búsuljatok, mert van Isteni Gondviselés. Van erkölcsi igazságszolgáltatás és gróf Klebelsberg Kunó is beszólt a „túlvilágról”. Megrepedtek a Nádor utcai kripta falai, és már ma a bitorló és főnöke sem ült a karosszékében.

Meghalt a király és én a néhai udvari bolond is *(csupa kisbetűvel)* bizalmat szavaztam, a még számunkra ismeretlennek: Éljen az „Új király”! **Tévedtem!** Persze könnyű nekem, a kitiltott bolondnak, az új bitorlónak innen kívülről bekiabálni:

„Drága KLIK, a Gyáli úti „fiúk” nem játszadozni szeretnének a pályán, hanem gólokat rúgni, mint eddig. De nincs „labda”. Sőt „kapu” sincs, ahova ezt a nem létező labdát be kellene rúgni, mint tettük azt elmúlt két évtizedben.”

Tudom, a PISA felmérés szerint is probléma van a magyarok szövegértésével. Rendben, akkor fordítok magyarról magyarra.

Mikor Tóni bácsinak azt mondtuk, hogy nem elfogadható a tornaterem, akkor 6 hónap alatt, 1995. szeptember 19. *(alapkőletétel, Puskás 151. születésnapja és 1996. március 16-a, Puskás halálának 103. évfordulója között)* felépített egy tornacsarnokot. A tágabb értelemben vett KLIK, meg tornatermek helyett a Fradi pályát építi, persze a heti öt tesiórát beeröltetve mindenki kerettantervébe. Akkor most a 66 éves államtitkárnak rosszabb a szövegértése vagy a 16 éves diákoknak?

Mikor Tóni bácsi azt látta, hogy omlik a vakolat, hiszen 30 éve semmit nem költöttek az épületre, akkor egy nyáron felújította azt. Közben a szintén 30 éves laborok teljes felszerelését, az akkor elérhető legkorszerűbbre kicseréltette. Tudta, hogy milyenre kell. Értett hozzá, hiszen előtte 25 évig, a legsötétebb embargós korszakban, a Posta Tervező Intézet élén Ő vezette a beruházásokat. Örömmel tette, kurátorként „jutalomjáték volt” számára a legkorszerűbb digitális berendezések beszerzése. Ami 1990-ig lehetetlen volt, amit addig a Berliini Fal, Vasfüggöny megakadályozott, azt most egy aláírással realizálhatta. A „Pápa” és az addigra „kardinálissá” lett „megyés püspök” szabad kezet adott neki. Mint udvari bolond ott voltam a Zágrábi úti, majd Kékvirág utcai „zsinatokon” is. A jó király, figyel az alattvalók szavára, és Tóni bácsi bölcs király volt. *(Legalábbis az udvari bolonddal minden „enciklika” benyújtása előtt egyeztetett.)* A fenntartó, a 16 év és 2 hónap alatt és a kb. **2,5 Milliárd Ft** állami normatívát **5 Milliárd Ft-tal** toldotta meg *(folyó áron)*, de a közgazdasági ismeretekben is jártas kurátor úr, ennek a hatalmas, a magyar szakképzésben akkor, és azóta is reálisan magas finanszírozott összegnek minden centjével szigorúan elszámoltatott bennünket. Ránk szabadította a MATÁV belső ellenőrzési rendszét. Egy multinacionális, a tőzsdén száguldó cég ellenőreinek vegzálásától „Ments meg, uram minket!”. Ugyanakkor, köszönjük neked Tóni bácsi, hogy a belső ellenőrzési jegyzőkönyvek áttekintése után az Állami Számvevőszék ellenőre mindig elégedett mosollyal jegyezte ellen az iskola mérlegét. „Ebben, ilyen kemény és szakszerű belső ellenőrzés után nincs már milyen hibát keresnem. Megyek tovább az önkormányzati iskolákhoz. Viszont látásra 2 év múlva!”

És mit tettek az új klikkesek, akik 25 éve a jó Isten sem tudja hol voltak? Racionalizáltak, az ő puritán gondolkodásuk módján: Kevés a gyerek, meg kell erősíteni a biológiaoktatást. Lopnak csalnak, hazudnak az embereknek etikai órát kell tartani. A jó informatikusokat,

orvosokat, mérnököket szívesen alkalmazzák külföldön. Le kell csökkenteni az informatika és az idegen nyelvórák számát. Meg kell szüntetni a két tanítási nyelvű és a nyelvi előkészítő osztályokat. Logikus lépések! Nem de?

De Tóni bácsi azt sem felejtette el, hogy „Új műsorhoz új férfi kell!” és megújult a Gyáli úti iskola teljes humánerőforrás fejlesztési politikája, ne feledjük 25 éves vezetői tapasztalata volt. A bérek, pontosabban a munkavállaló jövedelmének arányosnak kell lennie a teljesítménnyel. Egyenlő munkáért, egyenlő bért, pontosabban különböző munkáért, különböző bért. *(A szociális különbségeket a segélyekben, nem a bérekben kell kompenzálni. Erre létesül a dolgozói kamatmentes lakáskölcsön is. Ez az egyetlen bankszámlán kamatozó összeg, melyet még a jelen pillanatban sem képes lerabolni a KLIK. A két aláírásra jogosult személy már nem KLIK alkalmazott. Nincs lehetőségük a „megerősakolásra”.)*) Volt bér és volt előre meghatározott célprémium. Aki megvalósította a célban kitűzötteket az megkapta a célprémiumát, de csak Ők, a többet az értékesebbet teljesítők...

Egy emberről, hosszú távon nem lehet több bört lehúzni. A tovább-képzés, az új tananyag bevezetése, az új diploma megszerzése, a nyelvvizsga letétele a színvonalas oktató munka mellett lehetetlen. Bevezetésre kerül a 7 évenkénti továbbképzésre szánt szabadév, természetesen teljes fizetéssel. Pályázati alapon, számon kérhető és természetesen számon is kért eredményekkel.

A 30 fős nevelőtestületből 3-an, teljes fizetéssel továbbképzésen voltak? Kezdetben nehezen „nyelte le” a fenntartó MATÁV. Kellett hozzá egy nagy szakmai tapasztalatokkal rendelkező támogató kurátor, Hargitai Antalnak hívták. Aztán amikor semmi problémát nem jelentett az új egységes távközléstechnikus kiképzése, vagy a digitálisközpontok megjelenése, a mobiltechnika elterjesztése, a digitális átállás társadalmasítása, mindez már a fenntartó „Lovas szobrát” fényesítette. Nem kérdezte meg senki, hogy többek között az OKTV fizika aranyérmes és OKTV matematika aranyérmes diák felkészítő tanára 6 havi bérének 102%-át miért kapta meg célprémiumként. *(Ez volt a kollektív szerződésben, Ez „járt” neki.)*

... és ha egy nyelvtanárnak a 10 diákja tett nyelvvizsgát, akkor kétszer annyi célprémiumot kapott, mint akinek csak 5 rakta le, valamint felét kapta annak a tanártársának, mint aki 20 sikeres nyelvvizsgát teljesítő tanulót készített fel.

... és ha egy tanár a „Szép magyar beszéd”, vagy az „Országos Helyesírási Versenyre” készítette a „bajnokot” ugyan abba megbecsülésben részesült, mint egy OKTV-s, vagy egy OSZTV-s.

Meddig lehet ezt a hajtást bírni, mikor jön a kiégés? Kinek mikor, de a szabadévesek kiválasztásának szempontjává váltak a befejezett osztályfőnöki ciklusok és a verseny

felkészítésben elért eredmények is. A KLIK is új pedagógus életpályamodellt vezetett be. Legyen mindenki egyenlő! Az egyetlen indikátor a kor. A 62 év felettieket kirúgták, míg a magánszférában munkahelyvédelmi akciótervek vezettek be. *(Erre mondta Nagypám; „Nem lehet egy szájból egyszerre meleget is, meg hideget is fűjni!”)* Tehát ott tartunk, hogy a 62 év felettieket kirúgták. A minősítéseket visszatorolták. A húzósoknak a fejére koppintottak. Büszke vagyok a Puskás Technikum nevelőtestületének teljesítményére, amely szinte maradéktalanul megjelent a 2013. 09. 01-jei „béremelésben”. A 28 fős nevelőtestületből a 4 tudományosan minősítettet kényszernyugdíjazták. A maradék 24-ből 18-nak, vagyis 75%-nak (szakvizsgásoknak, emeltszintű érettségi és OKJ vizsgaelnököknek, a több diplomásoknak, a szakmai kormánykitüntetetteknek... csökkent a fizetése. *(Hatójuknak viszont nőt. Igen, nekik nem is volt eddig OKTV döntősük.)*

A diák is humán erőforrás, csak jó diákból lehet jó munkaerőt kiképezni. A sikeres diákok ugyan azt a nettó összeget kapták ösztöndíjként, mint tanárok a felkészítésért, hiszen „kettőn áll a vásár”, akkor egyformán kell premizálni.

Ha egy tanulónak a szociális helyzetével voltak problémái szociális ösztöndíjat szavaztak meg neki az osztályban segítőtanárok az osztályfőnök javaslata alapján.

(Tóni bácsit egyedül nevelte édesanyja, Ő igazán tudta mi az a nélkülözés.)

Hogy áll ez a KLIK-nél?

„Az is bolond Magyarországon, aki versenyt akar szervezni”, és az is aki arra diákot akar küldeni! Az elmúlt tanévben beleestünk mindkét csapdába: Nincs költségvetés. Nincs bankszála. A havi apanázs 75 Ft/tanuló. A Sátorlajújhelyi Kazinczy Versenyre meg csak a vonatköltség 6000 Ft oda-vissza, személyvonat 2. osztályon, 2x4 óra 12 perces utazással. De minek is szépen beszélni magyarul? Még a végén megértik valakik!

Mivel a távközlésben kevés volt a szakmailag megfelelő szintű tankönyv, jegyzet, tanári segédlet, hát írtak velünk, vagy más szakemberekkel tankönyveket. Amit el is bíraltattak a hozzáértőkkel és ki is fizették az írás, a szerkesztés, a bírálat díját.

A szakbarbárképzés nem lehet cél, kiművelt, humanistákat kell képezni, akik nyitott szemmel járnak a társadalom minden szegletében. A fizika fellegrára a Cern, így aztán a legjobb diákot elvittük Genfbe. A gulágokat Recsken, az '56-os megtorlás áldozatait a 301-es parcellában kell bemutatni! A nándorfehérvári diadal 450. fordulóját Belgrádban „illik” megünnepelni. Egy vonat kocsiba éppen 80 fő fért. Aradról Aradon kell mesélni, évente egy busznyi vagy néhány 10 biciklista, a végén 2010-ben 11 busszal 500 dalolta bizony a vesztőhelyen a „Székely himnuszt”.

No, ezen kemény nevelési célok megvalósítására tervezte meg Tóni bácsi kulturális ösztöndíja a pénzügyi alapot.

... és akkor itt befejezném, mert ennek egy tollvonással vége lett, és ahogy a költő is megírta:

„Haj de *sikereink* miatt
gyúlt harag kebledben,
S elsújtád villámidat
Dörgő *parlamentben*.
Most az *államosítást*
Zúgattad felettünk.
Majd *KLIK*-től rabigát
Vállainkra vettünk.”

És minden lerohadt.

Epilógus:

És végezetül ideírnám az udvari bolond, Tóni bácsi a király udvari bolondja fohászatát:

Köszönöm Önnek Zoltán!

Köszönöm nektek Rózsa és Aranka! (*Velük évtizedek óta tegező viszonyban voltam.*)

Szóval köszönöm, hogy leszedtél fejemről az udvari bolond csörgősipkáját és nehéz terhével más fejére húztátok. Ezzel megmentve engem a gutaütéstől, a megszegyenüléstől és saját szembeköpésemtől. Anno csak egy problémám maradt a 2014-es választásokra. Akkor most kire szavazzak? Csak az Írás nyújtott segítséget.

„Ha megdobnak kővel, dobd vissza kenyérrel!” és én leVonám a konzekvenciát:

Rom. 12, 19: *Ne álljatok bosszút önmagatokért, szeretteim, hanem adjatok helyet az ő haragjának, mert meg van írva: „Enyém a bosszúállás, én megfizetek” – így szól az Úr. ²⁰Sőt, „ha éhezik ellenséged, adj ennie, ha szomjazik, adj innia; mert ha ezt teszed, paraszat gyűjtesz a fejére.” ²¹Ne győzzön le téged a rossz, hanem te győzd le a rosszat a jóval.*

Budapest, 2015. január 22. (*A Magyar Kultúra Napja*)

dHLF